

Sygn. akt IV U 612/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2015r. w S.

odwołania D. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie D. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje D. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2014 roku do dnia 30 marca 2016 roku.

Sygn. akt IV U 612/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 maja 2014 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej D. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. (k .91 akt. rent.).

Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że zaskarżona decyzja z 8 maja 2014 r. została wydana na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej, która na podstawie dokumentów medycznych oraz badania wnioskodawczyni w dniu 28 kwietnia 2014 r. nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona D. B.. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że w latach poprzednich przysługiwała jej renta z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że ciężko choruje od 5 lat i z powodu dolegliwości kręgosłupa nie może się swobodnie poruszać. D. B. podniosła, że Komisja Lekarska ZUS nie odniosła się do zaświadczenia wydanego przez lekarza, który przeprowadzał u niej operację w związku z niestabilnością L4-L5 z zespołem korzeniowym obustronnym. Powyższa operacja została przeprowadzona 11 stycznia 2011 r. Jak wskazała ubezpieczona, pomimo wielu rehabilitacji, stan jej zdrowia się nie poprawił, o czym świadczy również skierowanie D. B. do szpitala na drugą operację kręgosłupa, której termin wyznaczony został na 3 marca 2015 r. (k.1 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie podnosząc, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i pozwoliły uwzględnić odwołanie (k. 2-3 akt sądowych).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

D. B., urodzona (...), od dnia 11 marca 2011 r. do dnia 31 lipca 2011 r., od dnia 1 sierpnia 2011 r. do dnia 31 lipca 2013 r. oraz od dnia 1 sierpnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Podstawę do powyższego stanowiły decyzje (...) Oddział w S.: z dnia 31 marca 2011 r., z dnia 16 sierpnia 2011 r. oraz z dnia 8 sierpnia 2013 r. (decyzje, k. 32, k. 40 oraz k. 76 akt rent.).

W dniu 22 października 2013 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 76 akt rent.) Po przeprowadzeniu badania lekarskiego, najpierw Lekarz Orzecznik ZUS, a na skutek złożonej przez ubezpieczoną sprzeciwu Komisja Lekarska ZUS stwierdzili, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k.78, 79, 82 akt rent.). W wyniku powyższego, decyzją z dnia 15 stycznia 2014 r., (...) Oddział w S. odmówił D. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 stycznia 2014 r. (k.83 akt rent.).

W dniu 17 lutego 2014 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 84 akt rent.). W wyniku przeprowadzonego badania lekarskiego, Lekarz Orzecznik ZUS orzekł, że D. B. nie jest niezdolna do pracy (k.86). Na skutek złożenia przez ubezpieczoną sprzeciwu, Komisja Lekarska ZUS w dniu 28 kwietnia 2014 r. wydała orzeczenie, w którym stwierdziła, że D. B. nie jest niezdolna do pracy (k. 87, 90 akt rent.).

Decyzją z dnia 8 maja 2014 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej D. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. (k.91 akt. rent.).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy ortopedy, neurologa oraz kardiologa. Biegli sądowi w opinii stwierdzili u ubezpieczonej zespół bólowy kręgosłupa L/S z torem korzeniowym obustronnym na podłożu zmian dyskopatycznych i zwyrodnieniowych z niestabilnością na poz. L4-L5 do planowego zabiegu operacyjnego, stan po usunięciu dysku L4/L5 z usztywnieniem i stabilizacją transpedikularną prawostronną, neuropatię nerwu łokciowego prawego po operacyjnej dekompresji w 2013 r. bez upośledzenia funkcji ręki, stan po złamaniu palucha lewego bez wpływu na sprawność chodu, nadciśnienie tętnicze łagodne. Na podstawie powyższego biegli uznali, że D. B. jest częściowo niezdolna do pracy w okresie od 1 kwietnia 2014 r. do 30 marca 2016 r. (k. 9 akt sądowych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie D. B. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Stosownie zaś do art. 12 ust. 1 i ust. 3 wspomnianej ustawy, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sporną w sprawie była niezdolność do pracy ubezpieczonej.

Aby ustalić powyższą okoliczność, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych ortopedy, neurologa oraz kardiologa. Z opinii biegłych jednoznacznie wynika, że D. B. była leczona operacyjnie na dyskopatię L4/L5 z usztywnieniem i transpedikularną stabilizacją prawostronną L4/L5. Ubezpieczona znajduje się pod stałą opieką (...) w K.. D. B.

została zakwalifikowana do ponownego leczenia operacyjnego kręgosłupa, którego termin ustalono na 3 marca 2015 r. Podstawą powyższego były utrzymujące się u ubezpieczonej dolegliwości bólowe kręgosłupa L2S z torem korzeniowym obustronnym. Jak wskazali biegli, ubezpieczona uskarża się na bóle odcinka lędźwiowo-krzyżowego z promieniowaniem do obu kończyn dolnych z drętwieniem kończyn. W opinii biegłych u ubezpieczonej stwierdzono znaczne ograniczenie ruchomości w odcinku L/S ze wzmożonym napięciem przykręgosłupowych, objawy rozciągowe z obu kończyn dolnych przy kącie 80 stopni, brak odruchu kolanowego prawego oraz zaburzenia czucia na zewnętrznej powierzchni obu ud. W opinii biegłego kardiologa aktualny stan kliniczny układu krążenia nie powoduje niezdolności do wykonywania prac zarobkowych przez ubezpieczoną.

Biegli stwierdzili, mając na uwadze stan zdrowia oceniony w wyniku przeprowadzonego badania ubezpieczonej oraz dokonując analizy dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy, że D. B. nie odzyskała zdolności do pracy po 31 grudnia 2013 r. i nadal jest częściowo niezdolna do ostatnio wykonywanej ciężkiej pracy fizycznej na okres do 30 marca 2016 r. W powyższej opinii biegli uwzględnili konieczność rehabilitacji po planowanym zabiegu operacyjnym kręgosłupa (opinia k. 9 akt sądowych).

Sąd uznał opinię biegłych za wiarygodną, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z jej dokumentacją lekarską. W ocenie Sądu wnioski zawarte w opinii powołanych w sprawie biegłych są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Opinia ta jest zupełna, jasna, zaś zawarte w niej stwierdzenia są kategoryczne. Biegli w sposób wyczerpujący dokonali oceny stanu zdrowia opiniowanej, zaś wynikające z przeprowadzonych badań przedmiotowych i podmiotowych wnioski mają walor dowodowy. Należy podkreślić, iż przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, (...)).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.